

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

کتاب مقدس، دانیال نبی

درس شماره ۳۱

فصل ۴: ۱۹ - ۳۷

آیه حفظی برای ۲۹ ماه آگست سال ۲۰۲۴

کتاب مقدس، عاموس ۳: ۷

۷ زیرا خداوند یهوه کاری نمی‌کند جز اینکه سرّ خویش را به
بندگان خود انبیا مکشوف می‌سازد.

آیه حفظی برای ۵ ماه سپتامبر سال ۲۰۲۴

کتاب مقدس، یعقوب ۴: ۶

۶ خدا با متکبران مخالفت می‌کند، اما فروتنان را فیض می‌بخشد.

قرانت کلام: لطفاً کتابهای مقدستان را به بخش دانیال نبی باز بفرومائید، و فصل ۴: ۱۹ - ۳۳ را بخوانید. در جلسات گذشته شروع کردیم به مطالعه کتاب دانیال نبی فصل ۴. برای مرور مطالب لطفاً به آن دروس گذشته رجوع کنید. و برای صرفه جویی در وقت آیات این قسمت را همانطور که به آنان می‌رسیم، خواهیم خواند.

دعا: دعای داشته باشیم برای درک درست کلام خدا و اطاعت درست بر اساس آن درک درست.

مطالعه امروز: بعد از آنکه حکیمان دربار نبوکد نصر باز هم در تعبیر خواب او عاجز بودند، دانیال را فراخوانده، و خواب خود را به او می‌گوید و از او درخواست می‌کند که خواب را برای او تعبیر نماید. نبوکد نصر در طول سالها متوجه شده بود چقدر شخصیت دانیال با دیگران فرق دارد. اول با ترحم و شفقت دانیال در روبرو می‌شویم.

۱۹ آنگاه دانیال که به بلطشصر مسمی می‌باشد، ساعتی متحیر ماند و فکرهايش او را مضطرب

ساخت. دانیال در فکر فرو می‌رود و افکارش ناراحتش می‌کرد. نه بخاطر اینکه نمی‌دانست خواب را

چگونه تعبیر کند. بلکه بر عکس چونکه معنای آنرا دقیقاً می دانست. دانیال می دانست که این خواب به داوری خدا بر خود نبوکدنصر اشاره می کند.

پس پادشاه متکلم شده، گفت: «ای بَلْطَشَصَّرْ خواب و تعبیرش تو را مضطرب نسازد.» بَلْطَشَصَّرْ در جواب گفت: «ای آقای من! خواب از برای دشمنانت و تعبیرش از برای خصمانت باشد.

دانیال آرزو می کند که آنچه می خواهد بگوید برای دشمنان نبوکدنصر تحقق یابد و نه برای او. دانیال در گفتن تعبیر خواب از خود خوشتنداری نشان می دهد. و این خوشتنداری به نبوکدنصر نشان می دهد که دانیال حقیقتاً نسبت به او محبت دارد. و در اینجا درس مهمی برای ما ایمانداران مسیحی وجود دارد. ما پیغام نجات آسمانی خدا برای انسانهای گمشده در گناه را می دانیم، و در ضمن پیغام داوری و غضب خدا را بر آنانی که مسیح را رد کرده و در گناهان خودشان باقی می مانند را می دانیم. پیغام نجات آسمانی خدا در مسیح بدون پیغام داوری و غضب خدا بی معنی است. ولی هیچ وقت نباید پیغام داوری خدا را با یک روحیه تلخ و پر از خشم بگوئیم. لارم استکه محبت و دلسوزی در رفتار و روحیه ما دیده شود. باید صادقانه بخاطر وضعیت انسانهای گمشده در گناه غمگین باشیم.

دانیال صادقانه برای نبوکدنصر ناراحت بود. چون می دانست که می بایستی خبر بدی را به پادشاه بگوید. خداوند می خواهد نبوکد نصر را داوری و تنبیه کند و دانیال از این موضوع خوشحال نبود. و بخاطر داشته باشید که نبوکدنصر کسی بود که کشور دانیال، اسرائیل را، تصرف کرده، هموطنان او را به اسارت برده بود. ولی با اینحال دانیال نسبت به او محبت و شفقت داشت. کلام خدا در ۲ تیموتائوس ۲: ۲۴-۲۵ می فرماید:

۲۴ اما خادم خدا نباید نزاع کند، بلکه با همه کس ملایم و راغب به تعلیم و صبور در مشقت باشد،

۲۵ و با حلم مخالفین را تادیب نماید که شاید خدا ایشان را توبه بخشد تا راستی را بشناسند.

سپس دانیال در آیات ۲۰-۲۶ حقیقت را به نبوکدنصر می گوید. دانیال پیام خدا را آبکی نمی کند. آیات ۲۰-۲۲:

۲۰ درختی که دیدی که بزرگ و قوی گردید و ارتفاعش تا به آسمان رسید و منظرش به تمامی زمین،

۲۱ و برگهایش جمیل و میوه اش بسیار و آذوقه برای همه در آن بود و حیوانات صحرا زیرش ساکن

بودند و مرغان هوا در شاخه هایش مأوا گزیدند،

۲۲ ای پادشاه آن درخت تو هستی زیرا که تو بزرگ و قوی گردیده‌ای و عظمت تو چنان افزوده شده است که به آسمان رسیده و سلطنت تو تا به اقصای زمین.

دانیال در محبت حقیقت را به نبوکدنصر می گوید و او را با گناهانش و تنبیه خدا را روبرو می کند.
آیات ۲۳-۲۵:

۲۳ و چونکه پادشاه پاسبانی و مقدسی را دید (پاسبانی مقدس، یعنی فرشته مقدس خدا) که از آسمان نزول نموده، گفت: درخت را ببرید و آن را تلف سازید، لیکن کنده ریشه‌هایش را با بند آهن و برنج در زمین در میان سبزه‌های صحرا واگذارید و از شب‌نم آسمان تر شود و نصیبش با حیوانات صحرا باشد تا هفت زمان بر آن بگذرد؛

۲۴ ای پادشاه تعبیر این است و فرمان حضرت متعال که بر آقام پادشاه وارد شده است همین است،
۲۵ که تو را از میان مردمان خواهند راند و مسکن تو با حیوانات صحرا خواهد بود و تو را مثل گاوِان علف خواهند خوراند و تو را از شب‌نم آسمان تر خواهند ساخت و هفت زمان بر تو خواهد گذشت تا بدانی که حضرت متعال بر ممالک آدمیان حکمرانی می‌کند و آن را به هر که می‌خواهد عطا می‌فرماید.

این تعبیر خواب بود. خداوند، نبوکدنصر را برای مدت ۷ سال تنبیه خواهد نمود. او دچار دیوانگی شده، عقل انسانی خودش را از دست داده، مانند یک حیوان رفتار و زندگی خواهد کرد، تا در حضور خداوند فروتن شود. ولی هنوز هم برای او امید وجود خواهد داشت، آیه ۲۶:

۲۶ و چون گفتند که کنده ریشه‌های درخت را واگذارید، پس سلطنت تو برایت برقرار خواهد ماند بعد از آنکه دانسته باشی که آسمانها حکمرانی می‌کنند.

باقی ماندن کُنده درخت نشان می دهد که نبوکدنصر نخواهد مُرد و بعد از ۷ سال دوباره به تاج و تخت خود برخواهد گشت. ولی پس از آنکه درس خودش را یاد گرفت که بدانی که حضرت متعال بر ممالک آدمیان حکمرانی می‌کند.

سپس دانیال به نبوکدنصر نصیحت می کند در آیه ۲۷ تا این داوری از او بگذرد:

۲۷ لهذا ای پادشاه نصیحت من تو را پسند آید و گناهان خود را به عدالت و خطایای خویش را به احسان نمودن بر فقیران فدیة بده که شاید باعث طول اطمینان تو باشد.»

دانیال، نبوکدنصر را به توبه فرامی خواند، از گناهانش برگردد، به خدای راستین ایمان آورده، یک رابطه سالم با او داشته، رستگار شود. و برای نشان دادن حقانیت توبه اش به نیازمندان محبت کند. و این یک راهنمایی بسیار خوبی برای نبوکد نصر است چون تا این مقطع او پادشاهی بیرحم و آدمکش بود. این نصیحت نشان می دهد که آنچه بر نبوکد نصر واقع گشت تقدیر و سرنوشت نبود.

ولی متأسفانه با وجود تعبیر رویا، و نصیحت دانیال، نبوکدنصر توبه نمی کند. مانند واکنش بسیاری از مردمان زمانه ما که از روبرو شدن با گناهانشان طفره می روند. اگر او توبه کرده بود مورد داوری خداوند قرار نمی گرفت. خداوند در مورد آمدن غضب اش هشدار می دهد و اگر شخص توبه کند بجای غضب، رحمت خدا را تجربه می کند. ولی نبوکد نصر توبه نکرد.

سپس در آیات ۲۸-۳۳ تحقق خواب نبوکدنصر را می خوانیم. در ابتدا، در آیات ۲۸ الی ۲۹ بردباری خدا را می بینیم.

۲۸ این همه بر نبوکدنصر پادشاه واقع شد.

۲۹ بعد از انقضای دوازده ماه، او بالای قصر خسروی در بابل می خرامید.

خدا یکسال تمام در صبر و بردباری به نبوکدنصر فرصت داد که توبه کند. ولی نبوکد نصر نه فقط توبه نکرد بلکه بخاطر زیبایی شهر بابل به خود مغرور هم شده بود. خدا به ما هم فرصت توبه می دهد ولی زمانی صبر خدا به پایان رسیده و داوری او بر ما فرود می آید، اگر توبه نکنیم. آیه ۳۰:

۳۰ و پادشاه متکلم شده، گفت: «آیا این بابل عظیم نیست که من آن را برای خانه سلطنت به توانایی

قوت و حشمت جلال خود بنا نموده ام؟»

و در همان لحظه تنبیه خدا بر او فرود آمد، آیات ۳۱-۳۳

۳۱ این سخن هنوز بر زبان پادشاه بود که آوازی از آسمان نازل شده، گفت: «ای پادشاه نبوکدنصر

به تو گفته می شود که سلطنت از تو گذشته است.

۳۲ و تو را از میان مردم خواهند راند و مسکن تو با حیوانات صحرا خواهد بود و تو را مثل گاو

علف خواهند خوراند و هفت زمان بر تو خواهد گذشت تا بدانی که حضرت متعال بر ممالک آدمیان حکمرانی می کند و آن را به هر که می خواهد می دهد.»

۳۳ در همان ساعت این امر بر نَبُوکْدَنْصَرِّ واقع شد و از میان مردمان رانده شده، مثل گاوان علف می‌خورد و بدنش از شب‌نم آسمان تر می‌شد تا مویهایش مثل پرهای عقاب بلند شد و ناخنهایش مثل چنگالهای مرغان گردید.

چه صحنه وحشتناکی!! این پادشاه بزرگ، بیرون در صحرا، در جلوی چشم همه مردم قرار گرفته و مثل حیوانات چهار دست و پا راه می‌رفت، علف می‌خورد، و برای مدت هفت سال دیوانه شده بود. موهایش مانند پرهای عقاب دراز شده، و ناخن هایش مثل چنگال پرندگان. این نتیجه سرسختی در مقابل خداوند است!